

“Umělý farář do každé rodiny aneb co dokáže AI”

Iva Bezděková

V evangelickém sboru v Kobylisích proběhla 22. října v rámci Seniorátního dne přednáška Josefa Šlerky o umělé inteligenci. Pojal ji velmi prakticky. S konkrétními příklady na běžně užívané platformě ChatGPT ukázal, jak snadno lze přinutit umělou inteligenci (AI), aby mňoukala. Viděli jsme, jak si AI dokáže bez problémů poradit s tvorbou nedělního kázání na zadané téma a jak ho umí obměňovat podle typu cílové skupiny.

AI umí také podat návod na výrobu pervitinu, vymyslet geniální zločin, ale uživatel to neprozradí, protože má v sobě (zatím) zakódované morální zábrany. Ukazuje se, jak tenká hranice je mezi realitou a fikcí, když umělá inteligence dnes dokáže napodobit fotky, videa, hlasy.

Přítomné účastníky pak v diskusi zajímala hlavně etická stránka problému. Jakou máme jistotu, že nebude umělá inteligence zneužitá? Jak dlouho bude odmítat prozradit recept na výrobu pervitinu nebo pomoci vymyslet geniální zločin? Jak složité je tyto naprogramované morální zábrany umělé inteligence rafinovaně obejít? (Moc těžké to není, bohužel.)

Umělá inteligence je zatím robot bez citu, který to také přiznává. Je slušná, uctívá, nápomocná, ale na emoce si může pouze hrát. Obsahuje obrovské množství různých dat - například obsah wikipedie představuje zhruba 6 procent všech jejích znalostí. Ty ale mají své limity, například zná jen ty události, které se staly do roku 2021. Takže například povídat si s AI o ruské invazi na Ukrajině nemá moc smysl (mimořádně toto jsem sama nedávno vyzkoušela a byl z toho docela zajímavý rozhovor, můžete vyzkoušet).

Veřejnosti jsou první modely AI dostupné teprve rok. Vzhledem k výše uvedeným obavám už vyvstávají klíčové otázky, jestli by neměly evropské úřady její další vývoj zbrzdit. Jenže schvalování nových zákonů v Bruselu je mnohem těžkopádnější než pádový vývoj umělé inteligence. Brzy už by měla být k dispozici její nová, zásadně upgradovaná verze. Až bude k mání, budeme se těšit, že nás s touto novou umělou inteligencí autor přednášky opět seznámí.

Foto: Adéla Rozbořilová

Seniorátní dny mládeže Johanka Vejnarová

O víkendu 20. – 22. října vyrazila pražská mládež do Libčic nad Vltavou na své seniorátní dny. Letos bylo ústřední téma „Životní volby“ s ohledem na volbu SOMu, která proběhla v neděli v rámci seniorátního dne.

Po společném příjezdu a seznamovacích hrách jsme se v pátek vydali poznat město. Během již tradiční večerní hry si mládežníci, rozřazení do skupin tvořících rodiny, nevědomky vybírali svůj osud.

Jak to tak v životě chodí, později se dozvěděli, že jejich volby mají následky, které předem nečekali.

Sobotní den byl zahájen rozcvíčkou. Po snídani jsme během ranní pobožnosti porovnali podobenství

o marnotratném synu a příběh Kaina a Ábela. Přemítali jsme o jejich životních volbách, chybách a nesnázích. Poté jsme měli příležitost umělecky ztvárnit podobenství – zhlédli jsme tři divadelní představení a vyslechli jednu báseň.

Odpočatí po vydatném obědě jsme vyrazili obdivovat nové architektonické zajímavosti. Posedy, navrhnuté studenty architektury, jsme podrobili zátěžové zkoušce. Když jsme se nasytili krásnou krajinou, vrátili jsme se zpět na faru.

Pod slovem volby si lidé často vybaví ty politické, a tak jsme v pracovních týmech vytvářeli kampaň pro neexistující a chvilkami bizarní strany.

S plnými žaludky jsme přivítali poslankyni Olgu Richterovou, která nám povyprávěla o hlavních milnících svého života, životních volbách a práci politicky. Večer jsme uzavřeli v kostele, zpěvy z Taizé.

Bohoslužbami, vedenými Aničkou Pokornou, jsme vše společně zakončili.

Foto: Adéla Rozbořilová

**Na seniorátní den se
můžete těšit i v příštím
roce.**
Jeho předběžné datum je
o víkendu 18.-20. října 2024.

Koho volíš, Losnu nebo Mažňáka? Ale třeba Bahňáka! Jen když se s chutí pustí do práce s pražskou evangelickou mládeží!

Matěj Bouček

Pražská evangelická mládež se 22. října musela po dvou letech opět rozhodnout koho zvolí do svého seniorátního odboru. Kdo by čekal křiklavé kampaně a lité předvolební boje, ten by byl na omylu. Práce je hodně a lidí málo – a jak je již pár let smutnou tradicí, mnoho mládežníků se do funkce v seniorátu nehrne. O to vděčnější můžeme být za oněch dvanáct statných jonáků, kteří svolili zhostit se této role:

Šimona Härtela z Dejvic

Natku Urbánkovou z Jarova

Viki Fenclovou z Jarova

Johanku Vejnarovou ze Střešovic

Kubu Raise z Vinohrad

Šimona Kubiase ze Strašnic

Tádu Balcara z Klimenta

Cáju Garcíu ze Strašnic

Zuzku Čapkovou (1. náhradnici) ze Strašnic

Adama Řežábka (2. náhradníka) z Nuslí

Ester Úlehlovou (3. náhradnici) z Jarova

Verču Šotolovou (4. náhradnici) z Kobylis

Osm různých sborů, věkové rozpětí sedm let, sedm dívek a pět chlapců v různých fázích života. Přesto je svedlo dohromady jedno poslání: vytvářet otevřené a bezpečné mládežnické společenství, příležitosti k setkávání, prožívání a navazování nových vztahů, prostor pro rozvíjení a sdílení své víry.

V nadcházejících třech měsících se budou setkávat společně se svými předchůdci, čerpat příklady dobré praxe, tipy a triky pro efektivní fungování odboru. Na Báječném bálu – tedy 12. ledna, kdy na jeden večer nahlédneme za Rozdělovací třídu do tajemných Stínadel – vykročí spolu se seniorátní farářkou pro mládež Aničkou Pokornou na stezku SOMáckých dobrodružství.

Věříme, že na této cestě poznají sami sebe, jeden druhého, mnoho se naučí a pod jejich dohledem bude pražská evangelická mládež jen a jen vzkvétat. K tomu jim všichni přejme štěstí, zdar a Boží požehnání.

Foto: Adéla Rozbořilová